

ИВАНА ИГЊАТОВИЋ, ПРЕДСЕДНИЦА УДРУЖЕЊА РОДИТЕЉА ДЕЦЕ СА СМЕТЊАМА У РАЗВОЈУ

Наша деца нису другачија од других

Жеља да се њихова деца социјализују и буду прихваћена у друштву као и сва остала, звезда је водиља Удружења родитеља деце са сметњама у развоју, које већ шесту годину за редом храбро корача као свом циљу. Ентузијазам родитеља и стручних лица – волонтера која са децом раде два пута седмично не посустаје, као ни истрајност људи из Кошаркашког клуба „Икар“ и Џудо клуба „Аради“. Скупа, они цртају осмех на лицима ових малишана и чине свет лепшим местом за њихово одрастање. О њиховој борби, проблемима са којим се свакодневно сусрећу и даљим плановима за „Таковске“ говори председница удружења Ивана Игњатовић

• Када је и како основано удружење? Који је његов приоритетни циљ?

– Удружење је основано крајем августа 2011. године. Родитељи деце са сметњама у развоју су се удружили на сопствену иницијативу, уз подршку и помоћ Центра за социјални рад. Циљ је био да се оснује организација која се бави унапређењем права и положаја особа са сметњама у развоју и решавањем проблема родитеља деце са сметњама у развоју.

• Како функционише удружење, на који начин? Колико чланова броји, деце, односно родитеља?

– Удружење окупља 28-оро деце и њихових родитеља и 54 члана. Удружење функционише кроз радионице, уз присуство стручних лица која волонтирају и којима смо неизмерно захвални. Радионице имамо два пута седмично од 16 часова до 18 часова у просторијама ОШ „Момчило Настасијевић“. Такође, деца имају два тренинга са Кошаркашким клубом „Икар“ који води Предраг Бегенишић са својим сарадницима и са Џудо клубом „Аради“ на чијем је челу Мишко Кнежевић.

• Колико деце са сметњама у развоју има у нашој општини? Зашто нису сви чланови удружења и да ли има воље (од стране њихових родитеља) да се и остали малишани укључе?

– Удружење нема те податке,

али њима расположе Центар за социјални рад. Увек истичемо потребу да је важно да надлежне институције утврде те податке и истакну значај учествовања родитеља у раду удружења. Нисмо за то да се проблеми гурају под тепих и да родитељи крију проблеме свога детета, јер управо тежимо да се деца друже, социјализују и припреме колико год је то могуће за бољи живот.

• Који је највећи проблем са којим се удружење тренутно суочава, шта вам је најнеопходније?

– Удружење се према капацитетима бори да унапреди рад и побољша положај деце са сметњама у развоју, било кроз рад у радионицама, било кроз спортске активности, као и кроз разне акције које организујемо. Ипак, најнеопходнији је дневни боравак где би се деца дружила после завршетка основног и средњег образовања – ту би родитељи који су запослени, болесни могли да оставе своју децу на чување.

• Да ли вам општина пружа неку помоћ?

– Сваке године општини предајемо пројекте и аплицирамо за средства која су потребна удружењу и на основу тога добијамо новац који нам је неопходан за реализацију истих. Општина Горњи Милановац је 2014. године опремила простор за радионицу у ОШ „Момчило Настасијевић“ где

се и даље радионице и дружења наше деца одвијају устаљеном динамиком.

• Да ли сарађујете са сличним удружењима из околних градова и општина? Да ли постоји неки пример добре праксе који бисте радо „пресликали“ када бисте били у могућности?

– Пратимо рад других удружења, али не сарађујемо. Поједина деца из удружења похађају основну и средњу школу за децу са сметњама у развоју у Чачку и сензорну собу у Крагујевцу. Пример добре праксе који бисмо радо следили би био дневни боравак као што је, рецимо, „Зрачак“ у Чачку, где су деца после завршене школе збринута и где са њима раде дефектолози, медицинско особље, стручна лица и др.

• Бити родитељ је најлепша и најтежа мисија. Родитељима деце са сметњама у развоју је у великој мери још теже, како то изгледа?

– Одговорност сваког родитеља је велика, а посебно родитеља детета са сметњама у развоју. Изискује посебну пажњу, негу, присуство, стрпљење и бројна одрицања.

• Да ли грађани имају слуха за вашу борбу, мислите ли да се руши баријера предрасуда и неразумевања када су ова деца у питању?

– Борили смо се и оснивање

удружења је био прави погодак да би се донекле отклониле предрасуде и другим очима посматрала наша деца. И даље има појединца који то не разумеју, али то је и нормално све док се на својој кожи или у блиском окружењу не осети како је, да су они ствари деца као и сва друга, само са потешкоћама у развоју.

• Када се окренете уназад, како је изгледао почетак, а како ствари стоје сада, да ли је дошло до неког помака?

– Као и сваки почетак, било је врло тешко, од сељакања из једне у другу просторију, анимирања родитеља, јавности итд, данас већ имамо своју просторију, деца су укључена у спортске активности, појединци и предузетници су вољни да нам помогну у разним акцијама и донацијама. На томе смо им врло захвални.

• Кома дугујете највеће хвала?

– Од настанка удружења бројни појединци и компаније су могли раду. Истакла бих компанију „Металац“, Рудник и флотаџија „Рудник“, „Свислајн Таково“, „Звезду“, општину Горњи Милановац, „Свин“, Црвени Крст, КК „Икар“, Џудо клуб „Араши“, ФК „Велереч“, удружења Млади Милановца и Наш Милановац, Гимназију „Таковски устанак“ и појединце који кроз уплату чланарине помажу удружењу. Посебно смо захвални волонтерима који са

пуно љубави раде са нашом децом. Надам се да нисам никог изоставила.

• Какви су вам планови за наредни период?

– Планови ове 2017. године су нам као и претходних година

да деци обезбедимо што боље услове, квалитетнији живот, да спречимо дискриминацију и да у рад удружења укључимо што више деце са сметњама у развоју са територије општине.

И. Ђурђевић

Ивана Игњатовић